

Scénář:

Setkání s Havlem, 21.8.1968 – mluví pan Šolc

Václav Havel byl v Liberci 21.srpna 1968

Stál jsem tady já s manželkou, stál tam policista s bílou dopravní čepicí, který měl tu jejich jízdu řídit.Pak tam stál ještě slavněj, známej herec Jan Tříska,jo.

A vedle něj stál neznámej takovej mladej člověk.. nejistej.

A najednou z věže z toho tanku se ozvala střelba kulometem.

Celý to náměstí lehlo na zem.

Vběhli jsme do průjezdu a tam starej pán říkal:„Pojďte sem, já vás schovám tady na uhlí a zamknu ve dvoře! Oni budou za chvíli prohlížet dům a tam vás nenajdou!“No a teď najednou ten mladej, takovej nerozhodnejš chlap, kterej stál vedle herce Třísky povídá:„Ale oni už nestřílejí!“Tak se šel podívat ven a zjistil, že lidi už vstávají a tanky jedou dál a je klid.Vrátil se a to byl Václav Havel.

Toto je Jan Šolc, demokrat tělem i duší, signatář Charty 77 a významný liberečan, který byl perzekuován komunistickým režimem. V šedesátých letech se s velkým nasazením zapojil do společenských a kulturních aktivit, které vyvrcholily 21. srpnem

1968.Podepsat Chartu bylo jeho svobodné rozhodnutí. Vyjádřil tím nesouhlas s porušováním lidských práv v socialistickém Československu, avšak nepodepsal ji okamžitě, protože ho k tomu vedly osobní důvody.

Charta – mluví pan Šolc

Já jsem jí podepsal, ale ne hned.Já

jsem jí podepsal o rok později, pořád ještě to trvalo.

To byl osobní problém.Když jsem s tím přišel domů, že Chartu

podepíšu, moje máma mě prosila, abych to nedělal.

Že už jsem si odbil dost na těch montážích.

A.. že ona je už stará, a nechce, protože se nevědělo, co s těmi.. s

těmi, kteří to podepsali, stane.

Tak já jsem to uznal, řekl jsem „Mami, dobře, já to neudělám... já budu dál jezdit po těch montážích a chartu teda nepodepíšu.“

Jenom, že poměry se valily tak, že.. pak už mi to nedalo svědomí a musel jsem jí podepsat.

A nebyl jsem mezi prvními. Vysloveně na její přání.

Osud tomu chtěl, aby se po více než dvaceti letech životní cesta Jana Šolce opět zkřížila s Václavem Havlem, pro kterého pracoval po Sametové revoluci v prezidentské kanceláři. Pan Šolc zažil téměř všechny politické systémy a nakonec se dočkal vytoužené svobody.

Zakončení – mluví pan Šolc

Každopádně buďte rádi, že jste se narodili v poměrech, který jsou jakkoli složitý, těžký a v mnohém i špatný, tak bez pochyby jsou svobodný pro jedince, v tom není sporu.

To určitě, to vás bude formovat.

Vy jste se narodili do svobody, my jsme museli mlčet.